

Befolkningen. Den Slags Monopoler har Loven af 1870 allerede indført i vor Lovgivning. Derfor har jeg ikke haft nogen Betænkelighed ved at fremsætte dette Lovforslag, og det forekommer mig heller ikke, at det i nogen Henseende har en saadan Rækkevidde, at det paa nogen Maade vil kunne genere andre Livsforsikringsselskaber. Det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) brugte det Udtryk, at de private Livsforsikringsselskaber havde vanskeligt nok ved at klare sig i Konkurrencen med Statsanstalten, og at man ikke skulde gøre det vanskeligere endnu ved at udvide det Privilegium, som Statsanstalten har. Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at det aldeles ikke er min Hensigt ved dette Lovforslag at ville udvide dette Privilegium. Hvis der skulde danne sig en anden Kreds af Arbejdere, som genforsikrede deres Forsikringer i et andet af Staten anerkendt Livsforsikringsselskab end Statsanstalten, og denne Kreds af Arbejdere kom og bad om Stempelbegunstigelse, vilde jeg ogsaa fremsætte et Forslag derom. Forskellen er derfor kun den, at den Genforsikring, som Arbejdernes Livsforsikringsselskab har skaffet sig i Statsanstalten, er stempelfri ifølge Loven af 18. Juni 1870, medens den Genforsikring, som det andet Selskab maatte skaffe sig, et privat Livsforsikringsselskab, i Mangel af særlig Lovbestemmelse vilde være stempelpligtig, men det følger af, at private Livsforsikringsselskabers Policier overhovedet ere stempelpligtige. Det her foreslaaede udvider altsaa ikke paa noget Punkt Statsanstaltens Privilegium. Min Hensigt har kun været i Konsøkvens af Loven af 2. Februar 1870 at gøre det lettere for Folk af Arbejdersstanden og dermed ligestillede at slutte sig sammen i Foreninger, der have til Formaal at livsforsikre sig ved successiv Opkrævning af Bidragene.

Det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) vilde ønske, at man kunde gaa videre. Jeg maa sige, at den Tanke ikke er falden mig ind, at jeg skulde kunne komme i Aar og foreslaa enten, hvad det ærede 4de Medlem for 7de Kreds ønsker: at alle Livsforsikringspolicier indtil 1,000 Kr.s Værdi skulde være stempelfri, eller hvad det ærede Medlem, der først talte (P. G. C. Jensen), ønsker, og som han sagde, der havde været stillet Forslag om tidligere, nemlig, at der skulde være Stempelfrihed for alle Policier, udstedte af danske Livsforsikringsselskaber. Den Sag er i Virkeligheden afgjort ved Livsforsikringsloven i Fjor, og selv om man indskræn-

kede sig til det, som det ærede 4de Medlem for 7de Kreds talte om, nemlig kun at fritage de Policier, hvis Værdi ikke overstiger 1,000 Kr., vilde det efter min Mening række meget vidt, thi jeg tror, at man derved vilde komme til at give Stempelfrihed til Folk, der høre til ganske andre Samfundsklasser end dem, der tænkes paa, naar man taler om Arbejderforeninger. For det første tegnes der i mange andre Samfundsklasser Policier af indtil 1,000 Kr.s Værdi, og dernæst tror jeg, det vilde være umuligt ved nogen som helst Foranstaltning at forhindre, at mere velhavende Folk gik den Vej at tegne flere Policier, hver paa indtil 1,000 Kr.s Værdi, naar de ønskede en betydelig større samlet Forsikring. Jeg tror derfor, at en saadan Stempelfrihed faktisk vilde medføre, at Stempelpligten ophørte for den allervæsentligste Del for Livsforsikringerne, og Følgen deraf vilde sikkert atter blive, at man for andre Forsikringsarters Vedkommende kom og sagde: Naar Stempelpligten ophører for Livsforsikringer, hvorfor skulle vi saa svare Stempelafgift af Ulykkesforsikringer eller Forsikringer af anden Art?

Det ærede Medlem, der først talte, talte gentagne Gange om at monopolisere Goder for visse enkelte; idet vi her gave Stempelfrihed for denne enkelte Forening, gave vi den ikke en Gang til alle Arbejdere, men kun til en vis bestemt Kreds af Arbejdere. Ja, det er, fordi det er den første Kreds af Arbejdere, der have sluttet sig sammen med et saadant Formaal for Øje. Danner der sig andre Kredse af Arbejdere med et lignende eller samme Formaal, ville de selvfølgelig fra Lovgivningsmagtens Side møde den samme Vællie. — Det ærede Medlem sagde, at det var urigtigt, at Statsanstalten var det eneste Livsforsikringsselskab, som havde Stempelfrihed for sine Policier. Det Spørgsmaal skal jeg ikke optage nogen Debat med det ærede Medlem om, men blot gentage, hvad jeg sagde før, at denne Sag er afgjort ved Livsforsikringsloven. Da lod man Statsanstalten beholde dette Privilegium. Det er nu heller ikke saa stort. Naar man sammenligner det med de øvrige Udgifter, der ere forbundne med Erhvervensen af en Police, er det, som ogsaa det ærede 4de Medlem for 7de Kreds sagde, i Virkeligheden kun et meget ringe Beløb, det drejer sig om. Jeg skal kun understrege, at naar det ærede Medlem siger, at man ved denne Lov yderligere monopoliserer Statsanstalten, idet man ligesom udvider dens Virksomhedsomraade, er dette